

אין צדין פרק שלישי ביצה

עין משפט
נֶר מְצׁוֹה

ז א מ"י פ"ג
מסלכות זכורות
לכל ד סמג עזין ריח
ס"ע י"ד מ"י שי סעיף
ה:

אלֹא גמרו בירדי אדם לא מביעין לך וכו'. וזה מהALLY למן מוכחים משליחך דלכופין לך סקל פנוי הפלפולון כדי סייענו וילדו ווקהמר זאנת מגן מותר לטנטטנס פ' חלק שילדו מותר נטנטט סקל פ' קיוס מלמן לי' ע"פ סקיק טסוקו כטבנעו לטפלותים עלייו במאן קיוס מלמן לי'

מִרְבָּר נֶגֶד כְּנַעֲלֵיָהוּ. שְׁמַנְיוֹן וְלִשְׁמַנְיוֹן צַעַם קְמֻתָּה שְׂיִיר מְוִיקָּדָה: וְצַעַם יְחִידָה: לְמִסְתָּרָה נְסִימָה תְּלִמְזָדָה וְלִפְתָּחָה מִינָּה מְוִיקָּדָה: נְסִימָה תְּלִמְזָדָה: מְוִיקָּדָה: פְּקָדָה נְדָבָה. מְסִמְמָה דְּלִגְמָה מְכֻרָן סִימָן:

ב-ב' כ-כ' נ-נ' ס-ס' מ-מ' ל-ל' י-י' ו-ו' ו-ו'

להפליחס מעליו לשה אלין קדרות

למבעך עובדא בר' שמעון א"ל והא מה בידך אל" ה' אמר ר' זורה הלכה
בר' שמעון אמר מכאן דהוא אובי ואסק להתם ואגמירה לשמעתא מפומיה
ה' מורה כי סליק להתם אשכחיה לר' זורה אל' אמר מор הלכה ברבי שמעון
א"ל לא אנא מסתביה אמרו מדרתני במתניתין ר' שמעון אומר כל שאין
מומו ניכר מבعد יום אין זה מן המוכן וקתוני לה בבריתאת בלשון הכתמים
ש"מ מסתברא כוותיהמאי הויעלה אמר רב יוסף הת"ש רתלאי באשלוי
ברבבי דאמר רבינו רבי שמעון בן פי"ר יהושע בן לוי א"ר יוסי בן שאל אמר
רבבי משום קהלא קדישא דברושלים ר' שמעון וחבריו אמרו הלכה ברבי
מאיר אמרו והוא אינחו קשישי מניה טובא אלא בשיטת ר' מאיר אמרו
תרתנן השוחט את הבכור ואחר כך הראה את מומו ר' יהודה מתיר ורבי
מאיר אומר "זהויל ונשחת שלא על פי מומחה אסור אלמא קסבר ר' מאיר
יאית בכור לאו כראית טרפה ראיית בכור מחיים ראיית טרפה לאחר
שחיתה ומינה ראיית טרפה אפילו כי"ט ראיית בכור מערכ י"ט אל' אבוי אטו
התם ברואין מומין פליגי בקנסא פליגי בר חנה אמר רבי
וחונן בדוקין שבען כולי עולם לא פליגי אסור משום דמשתני כי פליגי
במושמי שבוגוף רבי מאיר סבר גורין מומין שבוגוף אטו מומין שבען ור'
היהודים סבר לא גורין אמר רב נהמן בר יצחק מתניתין נמי דיקא דתקוני ר'
מאיר אומר האיל ונשחת שלא על פי מומחה אסור שמע מינה קנסא הוא
תקא קנים שמע מינהامي ורדינאה חי בוכרא דבי נשיאת הוה בימוא
טבא לא הוה חי אותו ואמרו ליה לרביامي אמר להו שפיר קא עבד
לא חי איני והא רב'AMI גופיה חי רב'AMI כי חי מאטמול הוה חי
ובו"ט

תלמודות מן הילך והלכין מניינו
הו. להרבה: אלה מייד דגמרו בידי הדר
אך מעHIGH נ. לכין בציגו
המתקנו זו כיו' נם מוקד ליה מדעתה
עפנוי דחימתו סתך פולין ונדים
אין לאריה לאנין ומלהי טעםנו נמי^ו
סמלין קדרות כל צין הטענות: כי
אך מעHIGH נ. גמור בידי אמיט.
ג' חמשה דכיוון שlein צילו למוקדו מסכת
העמלה מניין: קות ו' פטוח זוכרא.
קיין לו בציגו כתניות סמכין על
סמלנו ווילכין בצלות: וכי יופדה
ר' שמעון קלטה לרבי יוספה. ר' כי
וילכין לשכו בעילובין (ד' מ'): ^{ה' מ'}

למubeד עובדא בר' שמעון א"ל והא מה בידך א"ל ה כי אמר ר' זורה הלכה בר' שמעון אמר מ"אן דהוא אובי ואסק להתם ואגמלה לשמעתא מפומיה מורה כי סליק להתם אשכחיה לר' זורה א"ל אמר מ"ר הלכה ברבי שמעון א"ל לא אנא מסתברא אמרו מדרקתי במתניתין ר' שמעון אומר כל שאין מומו ניכר מבعد יומ אין זה מן המוכן וקתוני לה בבריתאת בלשון הכתים ש"מ מסתברא כוותיהמאי הו עלה אמר רב יוסף ת"ש לדתלא א"כ באשלוי ברבבי דאמר רב כי שמעון בן פזי א"ר יהושע בן לוי א"ר יוסי בן שאול אמר רב כי משום קהלא קריישא דברושלים ר' שמעון וחבריו אמרו הלכה ברבי מאיר אמרו והוא אינו קשיש מניה טובא אלא בשיטת ר' מאיר אמרו רתרתנן השוחט את הבכור ואחר כך הראה את מומו ר' יהודה מתיר ורב מאיר אומר "הואיל ונשחתת שלא על פי מומחה אסור אלמא קסבר ר' מאיר אמרת בכור לאו כראית טרפה ראית בכור מחייב ראית טרפה לאחר שחיתתה ומינה ראית טרפה אפילו כי"ט ראית בכור מערכ י"ט א"ל אבוי אטו והחטם ברואין מומין פלגי בקנסא פליגי דאמר רבה בר בר חנה אמר רב וחונן כדוקין שבעין כולי עלי מ"א לא פליגי אסור מושום דמשתניini כי פליגי במומין שבוגוף רב מאיר סבר גורין מומין שבוגוף אטו מומין שבעין ור' יהודה סבר לא גורין אמר רב נהמן בר יצחק מתניתין נמי דיקא דתקני ר' מאיר אומר האליל ונשחתת שלא על פי מומחה אסור שמע מיניה בקנסא הוא רקיא קנים שמע מינהامي ורדינאה חי בוכרא דבי נשיאת הוה בימוא שבא לא הוה חי אותו ואמרו ליה לרביامي אמר להו שפיר קא עבד לא חי אני והא רב כיAMI גופיה חי רב כיAMI כי חי Mataתמל הוה חי

תקביליו חמלנו גלבּה כל' מיל' וענידין

בנין מנגנון של דקמיה ל' סמעון ומחילו למילוי תפקידם כטלמידים ב��ל מתקיימת מלחמת מילויים בין מנגנון חכמים לבין מנגנון קשישים מלבדו.

עומין צביעה ל' מהיל למלה. וכן מפה צוותה לא פגלו. קודם סבתינו חסן מהמצעה לגן וכל ערמיה כל קתרת צביעה

סְמִינָה: ומיניה. וממננס גַּמְדוֹ ר' סְמִינָה עֲלֵיכֶם כִּי־צְבָאָתְךָ נְדַקְתָּ בְּזִיּוּת וְסִינְיוֹ מְלָאָה מְלָאָה בְּמַהְלָה צִימָתָה וְסִ"לְךָ ר' יְסֻודָּה יְקִינָה

זומין מהר שחייטה פיגי ומוסס טעם
יתמר מפי מומחה פילו ר' מ' מודה לרול
סודה מודה לדקוק מרפי סמסנתה למל
אצטט בוגר דרכך לאי צורה הוא דן

לרגיל נוד מדלון קמי ר' מ' הומך דנסוי מס' מל' דבר מפין שסקיל נחכמו ומלה ר' מ' סדר' צבצמו ולדינס כלמארין צערילוין (ד' מ').

לעוי רשי

מוקף רשיי
מאר מאן דהו. מאר
דס מון דהו. (וירק ב.)
דס מון פאלטנערס געל הא
הען לאן סטמפניו זאגמאָר
סוא (ויז'ן ב.). באשל
רבבי. פְּלִשְׁתִּים עַזִּים
קְסָםִים וְעוֹמִים
לְבָנִים דְּלָלִים כְּנוּ וְעַזָּה
אָגָּר (ויז'ן ב.). לאחר כך
היא אהא את מומ�. נֶמֶל
יעיס וְוָמֵן קְדוּשָׁה

וזאלו אין נפל בו מום.